

[Ingmar Wagner.]

og 6 dages vagtarrest. Det er også i denne sag værd at bemærke, at officerer på kaserne har terroriseret soldaterne på en sådan måde — det fremgår i hvert fald af pressen — at de simpelthen ikke har turdet klage over de overgreb, de blev udsat for fra officerernes side.

I en sag fra Slagelse fik 2 sergenter kun henholdsvis 10 og 20 dages vagtarrest for at give soldater ulovlige ordrer om „ekstragivagt-pudsning“, ordre til at pudse sergenternes sko og korporligt overfald på 2 soldater.

I Haderslev slap 2 befalingsmænd med hver 10 dages vagtarrest for vold mod en menig, der havde haft uorden i sin påklædning, og for yderligere vold, da den menige tilkendegav, at han ville klage over overfaldet.

Både herfra, fra Høvelte og Bornholm foreligger der som sagt beviser for, at menige ikke tør benytte sig af deres lovmæssige klageret, fordi de bliver forfulgt, hvis de klager.

I Haderslev fik en oversergent 40 dages kvarterarrest, hvilket svarer til 3—4 dages vagtarrest, for at have øvet vold mod en menig under et bal.

I Slagelse fik 2 sergenter 15 dages vagtarrest for at slå en menig i gulvet. Almindelige civile voldsmand ville aldrig slippe med 15 dages hæfte for en sådan forbrydelse.

Grove og ulovlige stropeture blev i Viborg for 2 løjtnanters og 1 sergents vedkommende takseret til 8, 8 og 4 dages vagtarrest, og en løjtnant fik 10 dages vagtarrest for usømmelige ordrer til en deling korporalslever.

Der kan måske i denne forbindelse også være grund til — det ligger længere tilbage — at nævne Pejtersensagen, hvor straffen kun blev 30 dages vagtarrest for nogle ualmindelig grove og konsekvent gennemførte, ondsksfulde soldaterplagerier.

En anden gruppe er sager angående befalingsmænds forsømmelighed, som har medført, at andres liv og helbred er blevet udsat for fare. En soldat blev alvorligt kvæstet under en graveøvelse og var lam i et halvt år efter. Den ansvarlige løjtnant fik 5, siger og skriver fem dages vagtarrest, og en anden løjtnant fik en bøde på 250 kr.

Særlig urimelig er vel afgørelsen i sagen

mod officererne, der lod en soldat gennemføre den livsfarlige øvelse, som den højtærede forsvarsminister har omtalt, ved Birkebæk plantage, hvor soldaten skulle gå i armene i et tov over Ringe å. Offentligheden har, som ministeren var inde på det, reageret meget stærkt imod dette og mod den dom, som disse officerer fik.

I Sønderjylland er en officer fornylig blevet frifundet i en sag om en øvelse, hvor en soldat blev dræbt ved at springe ned i en anden soldats bajonet.

I Næstved omkom en soldat af røggiftning under øvelse med farlige bomber. Soldaterne måtte gennemføre øvelsen i vådt drejlstøj. En fik lungebetændelse og døde. Den ansvarlige løjtnant behandlede ikke en klage fra soldaterne på rimelig måde; alt dette medførte blot en tilrettevisning.

Også en ældre sag vil jeg tage frem, fordi den er ret slående, nemlig eksplosionskatastrofen på Holmen, hvor flere omkom og København blev udsat for stor fare. Skønt miner ikke eksploderer uden årsag og en grundig undersøgelse påviste forsømmelser, blev ingen ansvarlig draget til ansvar herfor.

Jeg kunne nævne mange andre lignende eksempler. Jeg kunne benytte hele min taletid i dag og for den sags skyld også den længere taletid under anden behandling til at nævne den ene sag efter den anden, hvor der er faldet meget ringe straf til officerer; og i mange af de eksempler, jeg her har fremhævet, er straffen pålagt arbitrært af de militære rettergangschefer, inden den civile ret traf en lignende afgørelse.

Jeg føler også trang til her at sige, at det er sørgeligt at se, hvor lidt selvstændighed domstolene viser ved udmålingen af straffe i forhold til de arbitrært pålagte straffe.

Som jeg allerede indledningsvis har udtalt, synes det mærkeligt for civile mennesker, at de omtalte officerer ikke straffes hårdere, og at militæret ikke udstøder dem af tjenesten. Har en officer forbrudt sig, må han være uegnet til at have unge mennesker under kommando. Vi har fremsat dette lovforslag, fordi vi mener, at den militære straffelov må tydeliggøres på det punkt, vort forslag omhandler. Selvom vi ikke tidligere har været fremme med et sådant forslag — det kan måske beklages, jeg ved ikke, om den højtærede forsvarsministers bemærk-